

# SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

## Szerkesztői szállás:

Szentgyörgy-utca 1092. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

## Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

**Hirdetési díj:** Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

**Hirdetéseket elfogad:** helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler (Neu-Marki 14. sz.)

## Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI AR:

Félévre . . . . . 3 frt.  
Negyedévre . . . . . 1 „ 50 kr.

## Előfizetési fölhívás

a

## „Székely Hirlap”-ra.

Ha lapunk ez évbeni működése elég szerencsés volt, igen tisztelt előfizetőinket a további pártolásra megnyerni, tisztelettel kérjük az előfizetési díjt, — mely **évnegyedre 1 frt 50 kr.** a „Jogász-Egylet” igen tisztelt tagjainak 1 frt — a kiadó hivatalhoz, Wittich József könyvkereskedésébe mielőbb beküldeni.

Dobolyi Sándor.

## Maros-Vásárhely sept. 6.

Heureux, trop heureux dans sa noble carrière,  
Celui, qui rejettant ses regards en arrière,  
Il retrouve partout les vices combattus,  
Les traces du travail, et celles de vertu.  
Segur, Galerie moral et politique.

Egy élő ember felett, bármily nagy és fedhetlen legyen is az, szabadon nyilatkozni sok minden tekintet, ezek közt maga a nagy ember iránti gyöngédség, tiltja; mert hiszen a valódi műveltség bántva érzé magát a bár kiérdemelt elismerés nyilvánítása által is, munkás és szeplőtlen élete jutalmát saját keblében bőven és elrabolhatlanul feltalálván. Azonban azt mégis meg kell engedni az együtt élő kor nemes keblü és jóakaratu embereinek, hogy hálaérzéssel, nemes, elismerő indulattal telt szívöket olykor-olykor szerény kifejezések által könnyíthessék. Hiszen, az különben is természetes, hogy a tultele pohár ki-csorduljon. Ezen szerény előrebocsátottak után legyen szabad itt és ez uttal csak annyit, de határozottan mondani, hogy a fenn mottoul olvasható jellemrajz Deák Ferenczre tökéletesen alkalmazható. Deák Ferencz pedig akkor, midőn a Ségur által gyönyörűen festett portraiban magára ismerhet, egy a legszerencsésebb halandók közt, kik valaha éltek s ma élnek.

Ennyit ez úttal, és ez bőven elég is, Deák Ferenczről. Szóljunk már pártjáról.

A Deák-párt, hogy nagy vezéréhez méltó volt, a lefolyt két országgyűlési idény alatt oly nemesen nem tanusította, mint a legközelebbi saison végnapjaiban kitüntetett — páratlanul kitartott — türelme által. S ha volt az akkori ellenzéknek példátlan erőszakolásában valami érdeme az kirekesztőleg csakis abból állt, hogy alkalmat szolgáltatott a Deák-pártnak: erkölcsi és szellemi nagyságát, a parlamenti élet annalesseiben az ideig ismeretlen nyugodtság és kitartó türelem által — és pedig szembe a legkihívóbb és legboszantóbb ellenzéki eljárással — kitüntetni, bebizonyítani az egész művelt világ előtt.

Természetes, hogy kipróbáló veszélyes percekben, szilárd, kitartó és humanus csak egy oly párt tud lenni, mely elég cultus: vezérét s ebben elvét mindég szeme előtt és szíven hordozni, s az e részbeni compromissiot religiosè kikerülni.

A volt Deák-párt szép és nemes emléke a legbecsesebb örökségi hagyaték az öröklő új Deák-pártra nézve, s a választó közönség ezen nagyra-becsült emlék iránti elismerését a leghatályosabb dotációban, a párt számszerinti erősítésében nyilvánította, s ez által szerencsés tapintattal szaporította a „választottak” számát: és mi meg vagyunk anticipandó is győződve abban, miszerint a választók ezen nemes ajándékozása gazdagon jutalmazandja az ajándékozót, miután hitelen kútfőből az iránt értesültünk, miszerint a „vezér” nyilvánította: pártja élére állva, egész erejével munkálанд a végre, hogy a teendők temérdek halmaza a hon érdekének és a közóhajnak megfelelőleg végeztessék.

Arra nézve egyáltalában, hogy a Deák-párt működése a már folyamatban levő országgyűlés alatt is ernyedetlenül tevékeny és üdvös leend, a „garantiát” a vezérben főleg azért keressük és találjuk, mert a mint tudjuk, határozott megállapodás, hogy: ezutánra nem a kormány adand irányt az országgyűlésnek, hanem megfordítva, ez, amannak.

Legyen szabad egy pár szóban a bal-pártokról is megemlékezni.

A balközép egyedül és pedig döntő szerencsétlensége, hogy a vezérszerep nem azon jeles férfi vállaira van helyezve, a ki mind történelmi, mind jogi, mind classica litteraturai műveltségénél s ékesszólási tehetségénél fogva, arra egyedül és kiválólag van ép úgy a természettől, mint saját kitartott munkássága által képezve. Az igaz, hogy ezen nagyra-becsült egyéniség természetében nagy mértékben hiányzik a „salétrom,” melynek hatásáról Lamartine a Thiers jellemzésében — mikép mai tárcánkban olvasható — oly sokat tart.

Ép ezen fogyatkozásnak tulajdonítható a balközép azon szerencsétlensége, mely szerint a helyett, hogy lobogójjára a codificatio, vagy közgazdász, vagy belsőrendezés, avagy az igazságszolgáltatás terén egy magasabb haladási eszmét tűzne ki, s ez által állását s eljárását erkölcsileg és szellemileg értékesíteni — saját- és a közjó érdekében — igyekeznek, faltörő ütegeit csak is azon kormány megdöntésére állítja fel, mely ki-felé világszerű tekintet szerzett, benn pedig jóléti folytonos haladást eszközölt. Egy ily eljárás egy szenvedélyes hatalomvágyat pronuncial, melylyel nem lehet zöldágra jutni.

Mig a balközép rendszerén nem változtat, addig nincs jogosítva legkisebb sikerre is számíthatni.

A szélsőbal rendszerét, eljárását mi nem vagyunk képesek felfogni, megérteni. Előttünk valódi képtelenségként tűnik fel 1872-ben 1848-at akarni, bármely szempontból is kiindulva. Mi azt szeretnők ezen pártra vonatkozólag, — melynek soraiban, è diametró ellenkező politikánk daczára, egy pár őszinte jó barátot birunk, — hogy az új és boldogító nagy eszmék terén lenne excentricus, hogy akkor és az által ő, a nagy testekhez tartozó, sőt azt kiegészítő szárny szélső része,

a hátrább levő zömöt a czélul tűzött repülésre kényszerítené. Hisszük, hogy ezen hasonlatosságot a szélsőbal érdemes tagjai ismerik, miután mi azt Kossuth Lajosnak a Keletre 1841-ben írott Felelet-éből vettük át; ép azért akarjuk remélni, hogy a tisztelt bal-párt egy ily alapra fektetett óhajunkat méltányolandja.

Dobolyi Sándor.

## JOGI ROVAT.

### Birtokrendezési eljárás az ország erdélyi részében.

(Folyt. és vége.)

De menjünk tovább. Feltéve, hogy az alapul vett 20,000 holdas erdőterületű községben 1848-ban 500 urbéri telek létezett, s hogy ezen telek száma után, s az 1848-ig élvezelt erdei haszonvételek, s egyéb beneficiumok nagyságához képest, közép számítással 6 hold itéletnek meg a szabályozandó erdőterületből, egy telekre jutna a volt urbéreseknak 3000 hold, s maradna a volt földesurnak 17,000 hold. Hasonlitsuk össze ezen területet a szabályozására kiadott 12—13,000 frt összeggel, s átlátjuk, hogy az el nem különített erdőterület mekkora kiadásokkal van terhelve. Átlátjuk pedig különösen akkor ha tekintetbe vesszük, hogy legközelebb is havasi erdőségek a kir. kincstár által holdanként 10 frjával szerezettek meg!

Ennyit az új birtokrendezési eljárás gyorsasága és olcsósága felől.

Hátra volna még az új eljárási szabályok által eszközölt törvénykezési biztosságról szólni; azonban, bár e tekintetben az érvényben volt 1868. évi okt. 12-én kelt urbéri utasításnak igen lényeges hiányai lettek a behozott új eljárási szabályok által pótolva, mindazonáltal (legyen szabad azon őszinte véleményemet kifejeznem, miszerint) az egész miniszteri utasítás szövegéből kivehető az: hogy annak szerkesztője sokat olvasott, sokat tanult ugyan, de urbéri ügyekkel gyakorlatilag keveset foglalkozott. Mutatja ezt azon körülmény, hogy az utasítás egyes szakaszai a természetes egymásutánt sok helyütt nélkülözik, s hogy némely esetben épen azon kérdéseket hagyják megoldatlanul, melyeknek magyarázatát a bíróra bízni nem lehet és nem szabad. E tekintetben nem akarván egyelőre az utasítás egész szövegére, s az abban megoldatlanul hagyott kérdésekre kiterjeszkedni, például csak a következőket hozom fel:

Az utasítás 43-ik §-a a teljesített osztályozás és becslés hitelesítéséről szólnak, mindjárt utána az áranyosítást tárgyzó IV. fejezet következik. Ezt követi az utasítás 49-ik §-a, mely szóról-szóra ezeket mondja: „az érdemleges keresetlevélben kérelmezendő a) a birtokrendezés tervének megállapítása” stb. De kérdem: kinek kell ezen érdemleges keresetlevelet benyújtani? A volt földesurnak, egykori jobbágyoknak, vagy azon félnek, ki a megengedhetőség iránti keresettel fellépett? Erről az új eljárás egy árva szóval sem emlékezik, valamint nem emlékezik arról, hogy mi lenne tehát azon mulasztásnak következménye: ha a köteles fél részéről érdemleges keresetlevél be nem nyújtatnék? Ezen kérdés sokkal fontosabb, mint első pillanatra látszik, mert arra nézve, hogy az érdemleges keresetlevél a tszék által kellően megértessék, ahoz az illető fél által megítéltetni kívánt területnek szabályozási tervrajza is csatolandó, — már pedig ennek — a keresztültüvtt előmunkalatok alapján leendő-mérnöki elkészítése ismét nem csekély költségbe fogna kerülni.

Továbbá eltekintve attól, hogy az osztályozás és becslésnek más szakértők általi hitelesítése, s így az erre fordítandó tetemes költség kikerülhető lett volna az által

ha a felek részéről egyenlő számban választandó osztályozó és becselő szakértőkhöz a tszék is hivatalból, s a közérdek képviselése szempontjából szakértőt nevez — az eljárási utasítás 41. és 43-ik §§-ban a megválasztandó és biztosilag kinevezendő szakértők számáról egy szóval sem tétetik említés, valamint nem arról, hogy azon esetben, hogy ha a felek által választott szakértők véleményei egymással homlokegyenest ellenkeznének (mi igen gyakran megtörténhetik) ki fogja a gordiusi csomót kettévágni? A tszék nem, mert ilyes tárgyakban szakértelemmel nem bírhat, de a legfennebb három tagból álló hitelesítő bizottság sem, mert az, a még több tagból állott osztályozó és becselő bizottság véleményét, a józan és szabályai szerint meg nem döntheti! Ki tehát ez esetben a mutakodó külföldiség elbírálására illetékes?

A behozott eljárási szabályokban nincsen említés továbbá egy igen fontos, s eljáró tszék ítéletének meghozatalára nélkülözhetetlen rendezésről. T. i.: köteles-e a tszék ítéletének meghozatala előtt a szabályozási terv elkészítésére az alkalmazva volt szakértőket meghallgatni, avagy ítéletét merőben peresfelek perbeszédeire alapíthatja? Véleményem szerint az osztályozás és becslésre alkalmazott szakértők a szabályozási terv elkészítéséhez mulhatatlanul meghívaandók, mivel a köz- vagy is nemzetgazdasági érdek peresfelek egyike által sem képviseltetvén, arra a bíróságnak hivatalból kell tekinteni.

Észrevételeimet egyelőre azon óhajással zárom be: vajha az erdélyi jogélet méltányos és gyors rendezésére és megszilárdulására különös fontossággal bíró ezen birtokrendezési szabályok iránt gyakorlatilag képzett jogtudósaink minél nagyobb érdeklődést tanusítanának, s annak hiányait bővebben felfejtve, a javítás útját egyengetni sietnének! „Jogt. Köz.“

Dr. Csányásy Gyula  
kir. kincstári urad. ügyész.

## Országgyűlés.

September 3-án.

A f. hó 1-ére egybehívott országgyűlés ma működését megkezdette, és mind két ház ülést tartott.

**Az alsóház** délelőtt 10 órakor tartott ülést a teljes ministerium jelenlétében. Kölesönös kézszorítások s az új képviselők bemutatása után Ghyczy Kálmán korelnökül javaslatba hozza Gubody Sándort, mint a ház legidősebb tagját, kinek egyszersmind feladata legyen a korjegyzőket kinevezni.

Erre Gubody a házat üdvözölve az elnöki széket elfoglalja. Megjegyzi, hogy 12 képviselő ajánlkozott a korjegyzőségekre Deák Ferencz véleményezi, hogy a legfiatalabbak közül hat neveztessek ki.

Kinevezettek Keglevich Gábor (24 éves,) Hedry

Ernő (24 éves,) Lukács Béla (25 éves,) Péchy Jenő (26 éves) Apponyi Albert (26 éves) és Molnár Antal Az illető helyeket azonnal elfoglalták.

Gubody korelnök a ház tudomására juttatja, hogy ő felsége a király holnap délelőtt 11 órakor a budai kir. várban az országgyűlést a trónbeszéddel meg fogja nyitni, s kéri a képviselőket, hogy mentől nagyobb számmal jelenjenek meg.

Irányi Dániel a maga és pártja nevében kinyilatkoztatja, hogy a megnyitási ünnepélyben nem fognak részt venni azon okból, mert törvény szerint az országgyűlésnek nem Budán, hanem Pesten kell megnyitni, továbbá azért, mert a vár fokán sárga-fekete zászló leng, végre pedig mivel az ünnepélyen császári udvari tisztviselők is lesznek jelen.

Deák Ferecz megjegyzi, hogy Irányi szavai határozatra okot nem adnak. Javasolja, hogy a testület a trónbeszéd után gyűljön össze, meghatározandó a legközelebbi ülés.

Gubody Sándor a legközelebbi ülés sept. 5-ére délelőtt 11 órára kéri kitűzetni.

Zsedényi javaslatba hozza, hogy rögtön a trónbeszéd után délben 1 órakor tartassék ülés, annyival is inkább, hogy többek között, a képviselők választási jegyzőkönyveit is gyűjtsék össze.

Péchy Tamásnak a gyűlési óra ellen nincs kifogása, de a választási jegyzőkönyveket ne holnap, mivel ezek csak alkalmatlanságot szereznek a megnyitásra menendő képviselőknek, hanem holnapután délelőtt 10 órakor gyűjtesse össze.

Deák Ferencz felszólalása után korelnök a legközelebbi ülést holnap délután 1 órára tűzi ki, Madarász József kérésére megjegyezvén, hogy a vál. kérvényeket holnap átveendi.

Deák Ferencz helyesli a korelnök eljárását.

Ülés vége  $\frac{3}{4}$  11 órakor.

**A felsőház** pontban 11 órakor tartott ülést. Kerkápolyt és Paulert kivéve, az egész miniszterium jelen volt. Gr. Károlyi István korelnöksége alatt az id. jegyzők szám szerint négy, és a 15 tagból álló igazoló bizottság megválasztottak. E bizottság megválasztása után az ülés bezárattott.

**Képviselőház** septem. 4-én. Korelnök: Gubody Sándor.

Korjegyzők: gr. Apponyi Albert, Péchy Jenő

A kormány részéről: Lónyai gr., Kerkápoly, Tóth, Bittó, Tisza, Wenkheim br. és Pejacevics miniszterek.

Korelnök  $\frac{1}{4}$  2 órakor az ülést megnyitja; a mult ülés jegyzőkönyve hitelesítettik.

Lónyai Menyhért gróf a trónbeszédet benyújtja és kéri, a szabályok értelmében újbóli felolvasatását.

Péchy Jenő a trónbeszédet felolvassa.

Korelnök: tudatja, hogy a beszédet a főrendekhez Apponyi Albert gr. fogja átvenni.

Egyéb tárgy nem lévén a gyűlést felosztatja, a legközelebbi ülést holnap 10 órára tűzvén, ki midőn a korjegyző urak át fogják venni a képviselők megbízó leveleit.

Ülés vége  $\frac{3}{4}$  két órakor.

H. V.

## Értesítés.

az erdélyi gazdák második vándorgyűléséről és az avval összekötendő tárlat ekeverseny és a cseléd jutalmazásáról.

Az erdélyi gazdák második vándorgyűlése folyó év október 3. 4. 5. és 6-ik napján lesz Dicső szent-Mártonban megtartva, melyre a haza minden gyakorló gazdája úgy, mint általában a gazdaság minden barátja tisztelettel meghivatik.

Ezen vándorgyűléssel a külföldi megyei gazdasági egyelet által rendezendő tárlat lesz összekötve.

A vándorgyűlésen ugyan mindenki jelen lehet, de tanácskozásukban és kiküldöttségükben, csak az vehet részt, ki folyó év szeptember hó 1-től kezdve a külföldi megyei gazd. egyleti pénztárnokától (Dicső-Szt. Mártonba címelve) két o. é. forintért „tagsági igazolványt“ vált, mely tagsággal a fenti jogokon kívül még következő előnyök vannak összekötve u. m.

1., Ezen igazolvány előmutatása mellett a vándorgyűlés tagjai az első erdélyi és a magyar keleti vasut összes vonalain fél áron fognak utazhatni.

2., A vándorgyűlés tagja a tárlat és gyűlésre vonatkozó minden nyomtatványt díjtalanul és bérmentve nyer.

3., Az igazolvány előmutatása mellett a tagok a tárlatot díjtalanul látogathatják.

Egyszersmind felkéretnek a t. résztvevő urak, mi-szerint legfeljebb f. hó 25-ére ugyancsak a pénztári hivatalnak jelentsék be, tartanak-e elszállásolásra igényt, vagy nem? továbbá (vasuti utazás esetében) mikor, és mely állomáson fognak megérkezni, hogy kocsikról lehes-sen gondoskodni.

A t. cz. kiállítók a már korábban közzé tett programra utaltatnak, azon megjegyzéssel, hogy újabb határozat szerint a gazd. eszközök és gépek, nemcsak a csapó-radnóti, hanem a megyesi állomástól is D. Sz. Mártonban s innen ismét vissza a külföldi megyei gazd egylet költségén fognak szállíttatni.

## Vándorgyűlési napirend.

Első nap Csütörtök október 3-án.

Második nap péntek október 4-én.

1., Reggeli 9 órakor tárlat megnyitása.

2., Reggeli 10 órakor a vándorgyűlés megnyitása és pedig:

— Igaz — s éppen ez a szó zavart meg, honnan azt gondoltam, hogy egy 5—6 éves csecsemő.

— Dejszen! Az ur előtt már derekasan miveltek rajta, — beszél diákul németül és francziául.

— Azt én nagyon szeretem, ment leszek a fáradtságtól, hogy ezekre is tanítsam: ez nyilvánosan haszon. Magam is a közönséges folyamatba lévő beszédeken kívül, beszélek még hét érthetetlen nyelvet; de a társalgási conversatio-tonjában nem használhatom őket, mivel ritkán akadok egy—egy felelőre. A mi a német nyelvet illeti, méltóságod egészen ment lehet a gondtól — kívált, ha az ifjú már tud is; de én ezen nyelvben is neki még különböző systemirozásokat mutatok s leírandok számára egy sereg regulát, melyet a legjobb német sem fog megérteni. — Tud-e már németül olvasni?

— Mily különös kérdés?

— Engedelmet kérek a kérdés nagyon is fontos: ítélje meg méltóságod maga, ki a tizedik s tizenegyedik században olvasni tudott — tudós ember volt.

— Ő még tanult geometriát, mineralogiát, chemiát, logikát, physikát, matematikát isten tudja még miféle, „kát.“

— Hát én mire tanítsam őt?

— Az urat arra kérem, végezze be tanítását.

— Jól van már értem. Mi azt az asztalon utolsó fogásnak nevezzük persze figuráson,

— Nem, nem! én azt akarom mondani, hogy az ő indulatjának és karakterének fénylő vonásokat adjon.

— Fénylő vonásokat? értem; az az egy csizmának minekutánna illendőleg meg van schuwitzkolva, lágy kefével valószínű fényt adni, oh ezt már sokszor tettem ehez már alaposan értek.

— Már most nincs egyéb hátra ide hozom fiamat. De előbb fel kel fedeznem az urnak, hogy a szomszéd falusi comtessébe egész dühödésik szerelmes. E szerelem ellenemre, van — tehát értse meg jól, hogy szoros ügyelet

## TÁRCZA.

### A königgrätzi csata után.

— BESZÉLY. —

Írta: Munker Arnold.

(Folytatás.)

— Oda vagytok!... vége van mindennek! Oh átkozott aszszonyi-állat! te leszesz megrontója életem egyetlen szerencséjének. Méltóságos Riemer ur gazdámát kérte fel, hogy vállalja el fia tanítását teljes ellátás és 600 frt évi fizetés mellett. Gazdám azonban, mert nagyobb fizetésre van kilátása, nem fogadta el s ez iránt levelet küldött tőlem a nagyságos urnak. Utközben azon gondolatra jöttem, hogy jó lenne gazdámát helyettesíteni a következő oknál fogva: a nagyságos ur azt írta, hogy a fia a musák csecsemője, s így tehát valami 5—6 éves teljes száju kis kölyök lehet; ezen esetben pedig, mért ne tudnám én gazdámát helyettesíteni? Hiszen négy gymnazialis osztályt végeztem; az igaz nem a legjobb eredményel, nő de ez nem tesz semmit. Igen, igen! kiálték fel diadalmasan én profesor Fürkészi leszek a Riemer tanítója. Ruhám igaz ugyan, hogy kopott, de tudós szabású, mert ezt új korában gazdám viselte, aztán arcom is nagyon hasonlít a tudósok pófájához.

De oh ég! csak Juczi el nem árult volna.

— Isten hozta drága profesor ur — szóla a nagyságos ur hirtelen elém jöve —

— Fogadja méltóságod komplementomat — válaszolék magamat hajlongatva. —

— Kedves profesor ur, fogadja ezer üdvözetem! Nem képzeli, hogy mily boldognak tartom magamat, hogy egy oly híres tudóst házamnak megnyertem. Meny-

nyire szeretem a tudósokat szinte meg se foghatom, mivel magam legkevésbé sem vagyok tudós.

— Minő szerénység.

— Nem, nem mondja inkább mily önismeret! A mezei gazdaságot practice alaposan tanultam, de tudós igazán nem vagyok. A helyett az isten pénzt adott nekem, birkát nyirok a városon eladom.

— Mint irigylem én azt, örömmel odaadnám minden geniemet, ha tanítás helyett én is birkát nyirhatnék.

— He, he, he! az ur vig és elmés, azt szeretem! Hála istennek megjutalmazhatom a talentumat, habár az illőleg méltánylani nem is tudom. Nó az urnak nem hányom sárba a pénzemet s a fiam bizonyosan.

— Legyen méltóságod meggyőződve, hogy én őt hűségesen fogom szolgálni.

— Hogy, hogy szolgálni?

(Na itt elvetém a sulykot!)

— Természetesen szolgálni, mint utmutató a tudományok elláthatlan tömkelegében, melyekből a kijöve-telt megtalálni faredozásom célja.

— Ő méltósága erre semmit, sem szólt, hanem oly bámszkodva nézett reám, hogy frásisam hatását észrevehettem.

— De engem kinez a látvány szemlélni leendő növendéket; hol van a kedves kis gyerekecske?!!

— Épen oly kicsi nem volna elfelejtettem megírni az urnak hogy ő 20 éven fejjül van?

— Ezer villám!.. hisz ez a kopé szinte akkora, mint én. Vége minden reménynek!.. Zavartságomat legyőzve ő méltóságához fordulék ezen szavakkal.

— A mit méltóságod méltóztat mondani, abból egy szótag sincsen a levélben. Inkább szerettem volna a tudományok A. B. C-jén kezdeni.

— Én azt irtam, hogy ő csecsemője a muzsáknak.

a., Elnöki megnyitó.  
b., Bizottságok megválasztása az állat, termény és gép-tárlat, valamint az ekeverseny megbirálására.

c., Bizottságok választása a következő jószágok és szőlőtelepek meglátogatására u. m.

egy bizottság a küküllővári uradalom és gróf Degenfeld Lajos szász-vesszősi jószágának és szőlőtelepének megtekintésére.

egy bizottság Paget János szőkefalvi és gróf Hal-ler Jenő s Gerendi István balázstelki szőlőtelepeinek megtekintésére.

egy bizottság Sz.-Cs. vás község és a gógánváralyai szőlőtelepek megtekintésére.

végre egy bizottság b. Szentkereszti György hosszuszói szőlőtelepének megtekintésére.

3., A vándorgyűlési alapszabály tervezett tárgyalása; előadó Gamauf Vilmos egyleti titkár.

4., Erdély szarvasmarha tenyésztésének jelen állapota, bevezeti Ladányi Sándor.

5., Szőlőszeti kérdések:

a., Melyek azon szőlő-fajok, melyek a királyhágón inneni részben haszonnal művelhetők?

b., Mely szőlő-művelési rendszert lehetne Erdélyben minden körülmények között leginkább folytatni?

c., Hogyan lehetne a jó s okszerű szőlő-művelést mielőbb terjeszteni?

Bevezeti Fekete Pál.

6., Délután 2 órakor az állat-tárlati jutalmak kiosztása.

Harmadik nap szombat october 5-én.

1. Termény és géptárlat bíráló bizottságok működése.

2. Jószág és szőlőtelep meglátogatására kiküldött bizottságok kirándulása.

Negyedik nap vasárnap october 6-án.

1. Reggel 8 órától kezdve ekeverseny.

2. Reggel 10 órakor tanácskozmányi ülés kezdődik a különféle bizottságok jelentéseivel.

3. (Esetleg) A szőlőszeti kérdések tárgyalásának folytatása.

4. A küküllőmegyei kölcsönös tűzkármentő társulat; ismerteti Andrassy István.

5. Indítványok tárgyalása.

6. Ülés bezárta.

7. Déli 1 órakor jutalomosztás és pedig

a. Eke verseny jutalmak.

b. Cselédjutalmak.

c. Termény- és gépjutalmak kiosztása.

8. Délután a tárlat javára átengedett tárgyak nyilvános elárverezése.

— Hogy értem-e? Háboru az erkölcselenség ellen. Első fő gondom is ez. Szüntelen tisztán fogom tartani két ifjuban a moral purpurját, melyet az ártatlanság arczáról csak a gonoszság vagy a vétek szappanja moshat le.

— Ezek a kifejezések! ezek ám a gondolatok! Magaman kívül vagyok drága profeszor ur, s egy perczig sem kétlem, hogy az ur egy oly nevelő, a melyet ohajtottam.

— Megengedjen méltóságod, — kételkedni mindig a legjobb.

— Hogy hogy?

— A kétség kérem a bölcsesség parapleuje!!!

— Tessék kérem szobájába sétálni, tüstént küldeni fogok reggelit. Megyek tudatom fiammal megérkeztét; ő jól tudom szemét száját el fogja bámultában tátni.

(Folyt. köv.)

## Lamartine Thiersről.

„Indépendance Belge“ után, augusztus 23-ról 1872. Szerk.

Közelebből egy röpirat jelent meg e czim alatt, „Sonvenirs et portraits par Lamartine“, melyben egy sajtósági képe látható Thiersnek. Lamartine előbeszéli Thiersseli legelső találkozását, kevés hóval az 1830-beli forradalom előtt, Véry vendéglős egyik csarnokában.

Láttam, írja Lamartine, egy kicsiny termetű embert, erős testalkotással magától a természetből kiállítva, eleven, neki termett, minden tagjában, mintha minden perczben teltre kész lenne, feje nyakával nagyon jó arányban, homloka edzett különböző kifejezésekre, szemei szelídek, szája összekapcsolt, mosolya finom, karja rövid, de jól tud bánni avval, nemesen tárja ki, mint szoktak azok, a kikről a nép nyelvén szokták mondani, hogy: szívők kezökben van. A mindennapi ember előtt ez a külső

Kelt az erdélyi gazd. egyleti gazdátó választmányának Kolozsvárt 1872. szeptember hó 2-án tartott üléséből.

Br. Huszár Sándor s. k.

egyleti alelnök.

Gamauf Vilmos s. k.

egyleti titkár.

## Gyilkossági merénylet.

A napokban a croniques scandaleuseket egy újabb adattal gazdagította egy bus magyar baloldali, kinek neve Gáspár Ferencz, polgári állása politikus eszmadia. — Gyönyörködhetnek önök a tulsó oldalon, mert féket nem ismerő szájaskodások, szünet nélküli izgatásai a törvény ellen, ime ismét mehogyta szomorú productumát.

E szerencsétlen, fantisalt politikus f. hó 2-án behorant köztisztet és szeretetben álló polgármesterünk Borosnyai Pál hivatali szobájába és káromkodva egy felhuzott sárkányu pisztolyt tartott a polgármester elé azon szándékkal, hogy meglője.

Ime ez ismét egy szomorú terméke az önök által félre magyarázott szabadsajtónak, mely páratlan betyárkodással a megpróbált jellemű hazafiakat, kik életök minden perczét a haza boldogulására fordították „honáruok“nak czimezi, mely parlamentarizmus kormányunkat „zsarnoknak“, jogfosztogatónak nevezi, a mely feltétlenül megtámadja a jobboldal alkotásait, de nem körvonaloza azokat, a miket helyébe kíván állítani, bizonyítja a létező gyengéit, de sohasem akarja kimutatni az leendőnek jó oldalait; a mely a béke köpenyegé, alatt testérgyűlöletet juttat színi e maroknyi nép közt elég merész, a mely a carikirozott szabadság nevében az egyenetlenség magvait hinti szét.

Bizony, bizony a legsötétebb aggályok töltik el keblemet, ha a nép szemfényvesztői s csalói működésére, izgatására gondolva e kérdést vetem fel: hova fog ez vezetni? Hiszen semmi sem könnyebb, mint a tömeg jóhiszeműségét hangos ígéretekkel kijátszani de semmi sem boszulja meg oly kegyetlenül magát, mint a rászédett nép bizalmának vétke eljászása.

Titeket teszlek felelősökké ti népámitók, kik elég merészek vagytok a nép hitével és bizalmával rablógazdaságot űzni! A vagy a 48 ki forradalom, a mely egész eszontegyeket és tengernyi vért, szülőtlen gyermekeket és bánatos özvegyeket hagyott hátra, a mely fénypontjai mellett oly sok sötét társadalmi képet mutat fel — nem volt elég? Nem látjátok át, hogy a követelések és teljesítések összevesztése és az érdekek zűrzavarából annyi társadalmi baj és nyomor születik?

Ne dobjátok a nép közé Eris almáját, hanem mondjátok meg neki, ha igaz barátjai vagytok, hogy becsületesen élni és dolgozni, adót fizetni, a hazát védeni és ezerféleképp szolgálni: a legszebb polgári dísz. Tanítások meg, hogy az állampolgárainak jogai mellett kötelességei is vannak

Hála a gondviselésnek, a mely nem engede egy munkás életet így kialudni, tisztelet városunk értelmes pol-

cosmánnak visszautasítónak tetszhetnék. De én e tekintetben egy perczig sem csalatkozom. Ez egy eszes szépség volt, mely győzelmeskedett az arcvonásokon, s kényszeríté a pártoskodó testet: kifejezni a szellem ragyogását.

„Ez a szellem, ép, mint a test, minden tekintetben erős és eleven volt. Az lehetséges, hogy ez az ember, mint dél szülöttje szellemi tehetségei felsőségének kissé tulságos érzetével birt. A szerénység az e szak erénye, vagy egy kiváló műveltség gyümölcse. Ő szólt legelőbb ő szólt legutoljára, a replicát nem szenvedhette, ő maga pedig eszméből, attól kölcsönözött bátorsággal, s annak igazságossága iránti meggyőződéssel beszélt, mely részére megszerezte ajkai pergéséért elnézést. Lehete látni, hogy ő már elég szerencsésen tanuló társai által megvolt ahoz szoktatva, hogy őtet meghallgassák.

Ezen tökéletesen családszerű s időhöz és helyhez alkalmazott beszéd, nem volt sem követelő, sem ékes. Ez szellem és szív volt, mely ömlött. A politikát hiába akartuk társalkodásunkból kizárni, az bejött a levegővel a nyitott ablakon. Ő annak adta magát egész nap hosszában. Ő gyűlölet nélkül, de szörnyű s csak is irántami tekintetből mérsékelt — szigorral ítélte el a X-ik Károly és az orleansi herczeg helyzetét, melynek a kerttel szembe eső ablakaira mutatott kezével. Láttuk, hogy akkor, midőn a vén törzsököt le akarta vágni, a forradalom azon ismert palotájában egy más dynasticus uralkodóháznál állított fel tartalékban. Ugy tetszett teste mozdulataiból, mintha azt elő akarná idézni, azon preoccupált bizonyossággal, hogy azt egykor kormányozni fogja a nélkül, hogy előre látta volna, mikép annak megbuktatására is legtöbbet fog tenni. A mi engem illet, bevallom, hogy előre láttam egyformán egyiket, mint másikat, annyi salétrom volt abban a természetben a végre, hogy tíz kormányt is felrobbanthasson. De a mi engem főleg meglepett, és kimondjam e — a mi engem meggyőzött ezen fiatal ember a Bourbonokkal szembeni ellenzék egész középszerűsége fe-

gárságának, a mely pártkülönbség nélkül undorral fordul a Herostratusi dicsőségtől.

Vetkezzétek le valahára a vak szendvedélyeket a viseljétek józan polgárokhoz illően magatokat!

## Helyi dolgok.

— **Katonai hírek** A közös hadseregbeli szabadságotlalt f. 3-án begyűlvén őszi gyakorlataik megkezdődtek. Inczedy S. honvéd dandár-parancsnok hivatalos utjából városunkba visszaérkezett. Mult csütörtökön a 62. soredred zenekara piaci zenét adott.

— **Meghívás.** A székely vértanúk Török, Gálffy, Horváth szoborügyi bizotmány mai napon kellő számmal nem jelenvén meg, ezenel 1872 sept. 10-én kedden d. u. 5 órakor a helyi egyenlőségi kör helyiségében újabb gyűlésre az érdekeltek ismételve oly figyelmeztetéssel hivatalnak meg, hogy az eddigi gyűjtések bejelentése és a szobor tervezete, mint sürgősen elintézendő tárgyak vannak kitűzve. Maros Vásárhely 1872 sept. 4-én. Lázár Ádám elnök.

## Szini szemle.

September 3. Hamlet, Shakspeare-től. Tragodia 5 felvonásban. Fordította Arany János.

Mikor Schiller- féle szindarab kerül előadásra, az mindig szinpad vasárnapot idéz elő. A Shakspeare művei előadatásuk által színházi sátoros ünnepet szerezzenek. „Még csak egyetlen Shakspeare volt, írja Jean Paul, a ki az ördögöket an angyalokkal párosítani tudta.“ S valóban, ha Shakspeare 37 szindarabjaiban, akár az eredeti nagy gondolatokat, akár az alakításokat egész vagy félörült személyekben, dühös szerelmesekben, féktelen nagyragyókban, vérszomjas boszúállóknak tekintjük, ő megközelíthetetlen magasságban áll minden szindarab író felett. Sőt látjuk, hogy az utána élt legjelesebb írók is őtet híven utánozva vezették be színműveikbe a jó vagy rossz szellemeket, s az örültek különböző fajai. Szóval Shakspeare mintául ragyogott a felérletlen magasságban, legszerencsésebb színműíró az volt s az leendő jövőben is a ki őtet, bár mi kevés részben megközelíti, s hogy Shakspeare a természet kebléből bámúlásra méltó genialitásával készen, mint Minerva a Jupiter fejéből pánczélosan, pattant ki, arról tanuskodik azon bizonyos körülmény, hogy ő deakul se szólott egyetlen szót se.

Hamlet, egyik legjelesebb színműve Shakspeare-nek, és pedig minden kihagyatás nélküli egész. S ha bár némely kihagyás a közönség nagyobb része túrelmére való tekintetből elis fogadható, de a játéka végén Fortinbras teljes mellőzése épen nem helyeselhető: mert ki meri azt tagadni, hogy az eredeti szerint Fortinbrastól megrendelt s végre is hajtott elszállítás a holt testeknek s azon szomorú ünnepélyre játszott halotti menet

letti tamérdek felsőségéről, az saját pártja megvetése volt, az öregség erénye, melyhez az ember rendesen az évekkel jut, de a melyet ő a kort megelőzőleg fennen hirdetett csak is szelleme tisztasága és szilárdsága által.

Én sokkal erősebb meggyőződéssel távoztam mint valaha az iránt, hogy a restaurationak vége, miután láttam, hogy annak a gondviselés Thiersben oly hatalmas ellenséget támasztott.

Minden lejárt; és én néhány hóval később Párisba vissza térve, Thierst az omladványok közt az újja természet mütételében találtam. Ő megpróbálta magát a szószekekben: az első kísérlet mindenkit kétségbe ejtett. A természet meg tagadta tőle a hangot; de neki oly erős akarata volt mely tul tett a természetben. Neki szónokká kellett lenni s — meg lett.

Sokszor órahoszáni részletezett, soha se volt mégis hosszas; gondolat, jozan ész (bon sens) némelykor okoskodás a mennyi szükségeltetett a nélkül hogy kifogygának akár hallgatói az érdekeltségéből akár ő a forrásokból.

Ő nem volt képes nagy testületeket megrázkodtatni de megrázkodtatta a kicsinyek nagy sokaságát, kiknek segítségökkel aztán meg buktatott miniszteriumokat többségeket s megdöntött uralkodó székeket. Ő nem birt a Mirabeau lélek nagy vonásaival, de meg volt nálla a részletezés párnélkül ereje. A szószekeken a Mirabeau féle töröket használta; azokból nyilatkat készített, s azokkal lötte a gyűléseket jobbra lötte balra. Egyikkel szembe okoskodott, másikkal éles volt, ez iránt kegyet amaz iránt szenvedélyt tanusított. Ez az ember egy felhő volt, melyelől nem lehet menekülni. A mi engemet illet, a ki sokat küzdtem a politikával, részemről lehetlen volt nem bámulnom ezt a rendkívüli művészt.

inposans, és igazán hatásos befejezése lett volna a rendkívül nagy darabnak.

Szóljunk már az előadásról.

Egressi Ákos játéka ahogy se volt kielégítő. Elmondjuk: miért? Előre bocátva kül-öjeiranti észrevételünket: elismerjük, hogy alakja csinos, öltözte jól választott, de magatartása nem határozott és éppen nem férfias. Fejének szakadatlanul mozgása minden jelenettség és szükségesség nélkül, a folytonos sohaj ezek nem fejezik ki a nagy író által Hamlet felette sajátságos jellemében előállított genialis vonásokat. Mi egyetlen momentumot nem láttunk Egressi játékában melyben kiegyesenedett volna, hogy nekünk bár egyetlen egyszer bemutatta volna a hatásosan férfias Hamletet. Előadása egyik tetemes fogyatkozás az okozat, hogy midőn a szerep természetét által parancsolt extazban a felzudult érzés rohamát akarja felmutatni, olyankor szavai úgy összehutnak, hogy a mondat értelme teljesen nem kivehető. Így történt eléggé nem fájlatlható vesztésül, hogy a III-ik felvonás 4-ik jelenetében, mely az egész remekmű fénypontja, mikor Hamlet az atyja képét a királyné elébe tartja, a volt férje és a mostani közti különbség megközelíthetetlen festésben elmondja, egyetlen szava Egressinek tisztán érthető nem volt. De mi azt hisszük, hogy ha sikerült Demosthenesnek a kiejtésbeli organicus fogyatkozást ki nem fárasztható studium által úgy legyőzni, hogy ő a legkésebben szónoklóvá nőjje ki magát, úgy megtörténhetik az Egressi Ákosnál is, ernyedetlen és szigorú figyeltetésben, hogy kiejtése meg hosszúljon megerősödjön. Der Wille allein ist ein Wunder. Csak akarat kell, miután a képesség Egressinél nem hiányzik.

Boór Emma Ophéliát, az eszes, epedő szerelmezt s az örült, szerencsétlen leányt teljes sikerrel adta. Boór Emma természetében annyi epedő szenvedély van, hogy azt csak bármigyengén érintse is a szerep, az mindjárt gazdagon és magával ragadólag hullámoz. De engedje meg szép kisasszony, a IV. felv. 5-ik jelenetében elkövetett hibájára figyelmeztetnünk, mely szerint, midőn örütségében virágokat osztogat, azokat a kezében levő csomagból szedi, és hányja el.

És már ezen eljárás megsemmisíti Lamartinének a „La Gironde” című történelmi művében a Girondisták kivégeztetésére alkalmazott felsőges mondatát: Frankhon, mint a Shakspeare Opheliája, saját fejről tépte le s dobta vérbe a lábához fűzére legszebb szálait. Tehát más alkalommal fején levő fűzéréből ajándékozzon virágzalakat, hogy így a Lamartine felsőges hasonlítása is sértetlenül maradjon, s a kisasszony különben remek játéka is egészen correct legyen.

Általában az egész előadás, levonva abból azt a fogyatkozást, melyet a Szentgyörgyi szerep nemtudása okozott, jeles volt.

Vége forró köszönet a derék zenekarnak azon nemes és művelt eljárásáért, mely szerint az, a hallatlan szerző iránti mély elismerést és kegyeletet tanusítandó, az intermezzókat a legjelesebb zenedarabok játzsásával töltötte be. Ismerjük az ilyen mű kegyeletos elbánás becsét, s majd a társaság távozatakor buszításunk rendén kiérdemletlen fogunk megemlékezni a művelt zenekar feledhetlen műtetelei után élvezett kedves időtöltéseinkről.

Szeptember 4-én. Szerdán „A jó hazafiak” Toldi Istvántól. Eredeti vigjáték 4 felv.

A még egyszer itt előadatott szindarabról érdemleges nézeteinket elmondottuk volt az előbbi előadás alkalmával.

Az előadás ezuttal oly tökéletes volt, hogy mi nem emlékezünk még egy ily minden tekintetben correct szini előadásról kifolyt egész életünkben se. Mindenik tag teljesleg helyen volt. Eichner Annáról örömmel jegyezzük meg azt a szép tulajdost, hogy mi a naiv szereplők azon genrejét, melyet benne feltaláltunk, ez ideig soha nem ismertük. S ezen szép tulajdon, mely egyébiránt a naiv szerep valódi eredeti kiegészítő alkatrésze, abban áll, hogy Eichner Anna mig megszólal, oly igénytelenül, hogy ne mondjuk: együgyűen néz ki, hogy jóra való ember szinte fájlatlaja a bekövetkezni hit megbukását. De a hogy megszólal, annyi erő, annyi szellem, — s mind naiv modorban tűnik fel nálla, hogy meggyőzi a legmiveltebb nézőt is azon valóságról, hogy Eichner Annában a legjelesebb naiv szereplők egyike áll előtte.

Szeptember 5. Csütörtökön: A jó falusiak Sardonól. Szinmű 5 felv.

Derék darab, jól átgondolva, és szépen scenirozva. Mindnyájan jól játszottak, hanem ama esti dicsőségéből az oroszlan rész Eichner Annát illeti — me judice.

Dobolyi Sándor.

## Külföldi apróságok.

ANGOLORSZÁG. A csend Belfastban ugyan helyre van állítva, de ebből legtávolabbról sem következtethetni hogy a két rész közötti feszültségnek is vége szakadt volna. A pártok jogtalanságait korántsem akarják beismerni, és mint látszik, a vérontást is csak kimerültség miatt hagyták félbe. A rendőrségnek, már nem csak Belfastban, hanem más helyeken is, ugyancsak résen kell állania, mert a fanatikusabbak a legkisebb alkalmat is a legnagyobb demonstratiókra használják fel. A zavarok a „Home Rule” ellenségeinek alkalmat adtak reá, hogy az ir patrioták ez örökös lovagló-eszközét kigunyolják, és hogy valamikép el ne maradjanak, a „Home Rule” barátjai capitalistáknak a belfasti zavarokból, és az egészért sans facon a kormányt teszik felelőssé. Az igaz, hogy ez állítás kissé igen túlzott, de a jó urak erősen meg vannak győződve, hogy mindennek két oldala van, s ennek folytán nem igen teszik lelkiismereti kérdéssé, ha

az ugyis „idegen” kormányt valami olyanért teszik felelőssé, a miben ennek legtávolabbról, legkisebb része sem volt.

OLASZORSZÁG. Az „Internationale” főbbjei az Olaszországban tapasztalt kedvezőtlen eredmények után is, nem engedik magukat eljlesztetni, s folytonosan tesznek még kísérleteket. Az ide küldöttügynökök a társaság olaszországi hiveivel tartott tanácskozások nyomán, közlötték előljáróikkal, hogy itt stricke-okkal semmire sem lehet már menni, és hogy az olasz munkások semmiesetre sem szándékoznak az „Internationale” elveit magukévá tenni. Mindennek dacára a királyság politikai hatóságaihoz figyelmeltetések érkeztek, hogy nem sokára nagy munkabeszüntetések s ennek folytán több helyeken egyszerre komolyabb zavarok fognak bekövetkezni. E jeladások következtében a kormány nagy terjedelmű rendszabályokat alkotott, s remélhető, hogy ha csakugyan nyugtalanságok törnének ki, a mi egyébiránt nagyon kétes, hogy a bűnös complotot még keltében semmivé fogják tenni. — Angelo Guaglia bíbornok aug. hó 28-án Rómában meghalt.

MEXICO. Az ideiglenes elnöknek Lerdo de Tejadának nagy pártja van, s a saját is kevés kivétellel részén áll. Mindennütt azt mondják reá, hogy „feltétlen bizalmat” érdemel a nép minden osztálya részéről. Tejadának különben még egy hatalmas pártfogója van, Angolország, hol a köztársaságnak számtalan új és régi hive van. A provinciális zavarok még folyvást tartanak ugyan, de Rocha tábornok erőlyes fölléptének sikerült a csendet valamennyire helyreállítani. Porfirio pártja nagyon hanyatlak, ugyannyira, hogy a regényes hajlamu tábornok ma-holnap épen csak egyedül fog állani.

H. V.

## VEGYES.

— **Kinevezések.** Az igazságügy miniszter előterjesztése folytán ő felsége által bírakká kinevezettek a besztercei kir. törvény székhez: Rinta László a kolozsvári urb. törvényszékhez beosztott pótülő; a körösbányához pedig Kain Hugó kir. ítélő táblai fogalmazó, a kiben városunk társas körei egy köztisztelőt és szeretetben álló tagot veszítenek el. Sok szerencsét új pályáján!

— **Szászsebesen** képviselőül választottak: Groisz Gusztáv és Mariássy Béla. Ha maga a kerület nem is, de az utobbi képviselő pártunkra nézve új aquisition.

— **Rónay Jácint,** a trónörökös magyar történelmi tanára, nem sokára bevégi ő felsége oktatását, s akkor a kis Mária Valeria főhercegnő tanításával bizatik meg. Azt mondják, hogy a királyné környezete annyira magyar, mikép a főhercegnő még nem is tud németül, s a magyar nyelven kívül csak az angolt érti.

— **A műveltség Oroszországban.** Orosz statisztikai kimutatások szerint száz közül egy tud olvasni. Tehát ezerből tíz, s ebből is 8 férfi. A nők egyáltalában rendkívül el vannak hagyatva. A művelt osztályból 1000 személy közül 15. a tanuló. Tíz tanuló közül 3.25 nőnemű. Oroszországban nevelési czélokra 1870-ben 3.215.433 rubelt adtak ki

— **Ludasi Ganz Mór,** a nálunk is ismert — német-magyar hírlapíró, Bécsben a „Tagespresse” című lapjában éles polemikát folytatott egy más lap ellen, e lap munkatársai őt párbajra hívták ki, de Ludasi nyilvánosan jelenté ki, hogy cikkének állítását fentartja, ily emberekkel nem vív, s ha tetszik, indítsanak sajtópört ellene. Erre Steinbach a „Deutsche Ztg.” egyik munkatársa aug. 26-kán az utcán megbotozta Ludasit, ki a botjában lévő törrel ment neki megtámadójának és megsebzé. Az ügy a rendőrség elé került.

## Törvénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilv. ülésében 1872. sept. 9-dikén és következő napjain következő ügdarabok fognak előadatni.

### I. tanács polgári ügyekben.

Előadó k. t. b. Binder Mihály, Márk Radolt, Zerbes csödtömege e. Popika János, Csungu Tamás e. Lukács Mária, Petrovics Pál e. Sutoris György, Olescher Lajos e. N: Szöllös község, nisenberger Márton e. Vesten község, Román Vis e.

Előadó k. b. t. Ferencz Károly. Nagy József, Milotai János e. tul: per egy rét i. Szöke Ignác s. t. Nagy József e. 252 frt 55 kr. i. Gy: szt Miklós közs. Biró Albert e. 87 frt 40 kr. i. Laczkó Ádám s. t. Gál Benedek e. birtokh. i. Nemes János, Nemes Miklós e. határ felek megny. i. Özv. Sándor Lászlóné, Sándor Ferencz e. bizt. na. i. Bányai Károly, Materuy Emil keresk: áreg. e. 145 frt 94 kr. i.

Előadó k. t. b. Csergedi János. Todor Mihály, ifj. Siututiu Simon s. t. e. igényp. i. ifj. Mikle György, ids; Mikle György e. som. viszh. i. Ursz Nika, Brotea Bukur e. 49 frt. i. Goczea Juon, Bukur Dregitu s. t. e. 113 frt 40 kr. i. Szirbutiu Todor Lbergényi János e. 432 frt 80 kr. i. Kir: kincstár, Ilia Mikulaj Makavei som. viszh. s. kárt. i. Mondorea Ignác, Basztea Florea e. Zárlat i. Heniung Sámuel, Özv. Tavi Deitelnó e. 24. frt i.

Előadó. k. t. b. Elekes Pál. Bencez Luisa, Vajadsi Lajosné, Oresán Kresun e. Kertész Daninak Demény János e. som. viszh. h. i.

Zottich Lörincznek, Schubert Jakab e. végr. h. megsz. i. Székely Istvánnak erdélyi jég s tűzkármentő társulat igazgatója Kulicuki János e. 1092 frt kár iránt. Biró Krisztinának Kovács Mihály és Zágoni Pál hagyatéka e. igénykereset i. Vincze József n.-enyedi kereskedő e. Reitlinger Mór csödnítási kérvénye.

Előadó k. t. b. Déési Farkas.

Roth Mihály Berner, Schuller Mihály e. som. viszh. i. Bartalis Lajos Rakmam Márton eleni pere. Magyarai Katalin ifj. udvari Márton e. Jozsa Teréz s. t. Jozsa András árvai e. egy telekrész i. Költő István Költő Gáborné e. pere.

Előadó k. t. p. b. Dózsa Miklós.

Golstein Mor. Pap Todor e. birtokh. i. Moldován Gergely, Kirk Juon s. t. e. 201. i. Kir: Kincstár, Farkas Elek, 432 frt. 31 kr. i. Porsolt Miklós Popovics Simon e. bir. háb. i. Fescler György Koptler János e. 56 frt 10 kr. i. Téglás Anna, Téglás István e. viszh. hely. Salamon András Debreczeni Károly e. bizt. háb. i. Jenei Lajos, Sükö Péter e. 293 frt i. Pávisik Josef Szenes Borbára e. 300 frt. tartás i.

### II. Tanács polgári ügyekben.

Előadó kir. t. b. Tribusz Antal

Barabás András, Voda Simon hagyatéka e. 171 frt. 15 kr. i. ifj. Sziogyártó András, Schvary Jakab, Bendris Pántilimon s. t. e. viszh. hely. i. ifj. Sziogyártó András Schvare Jakab e. 248 frt 28 kr. i. Dombradi János, Bacsila Elek e. kölesön viszh. i. Csobán Petru, Warring test. e. 631 frt 40 kr. i. Pepovics Petru, Borza Nikolai s. t. e. 107 frt. 50 kr. i. Kiss Ágnes, kir. kincstár. s. t. e. ing. vegr. haj. aloli felm. i.

(Vége köv.)

### Bécsi tőzsdei árkelet

(sept. 5.)

|                                   |        |
|-----------------------------------|--------|
| 50% metallique                    | 66.30  |
| 5% nemz. államkölesön             | 71.30  |
| 1860. államkötvény                | 104.75 |
| Bankrészhvény                     | 880.—  |
| Hitelrészhvény                    | 339.50 |
| London                            | 109.—  |
| Ezüst                             | 107.75 |
| Arany                             | 5.24   |
| Napoleon arany                    | 8.70   |
| Földteh. ment. kötvény magyarhoni | 82.—   |
| „ „ „ temesi                      | 81.—   |
| „ „ „ erdélyi                     | 79.75  |
| „ „ „ horvát-szlavon              | 83.75  |

Felelős szerkesztő: DOBOLYI SÁNDOR.

## HIRDETME NYEK.

(7)

3—3

Alólirtt a nagyérdemű közönséggel tudatni kívánom, hogy méltóságos báró Apór Károly ur tófalvi szőlőjében termett kitünő minőségű rizlingi bora eladásával engem bizván meg, az különböző nagyságu üvegekben, fűszerkereskedésben folytonosan kapható.

Maros-Vásárhelyt, 1872. augusztus 30-án.

Bucher Miksa.

(8)

2—3

Hajós-köz-utcában 305-ik szám alatt, egy kő épület mely 2 szoba és pinczével ugy szintén az udvaron több hozzá tartozó épületekkel ellátva szabad kézből örök áron eladó, venni szándékozó jelentse magát a tulajdonosnál fenn irtt ház szám alatt.

(1)

3—\*

Egy legalább 4—5 gymnasiumot végzett, s a németnyelvet is biró ifiu felvétetik gyakornoknak a

Wittich József,

könyv-, papir- és írószer kereskedésébe.